

LO PEDRÍS

32

juliol 2008

www.lopedris.com Butlletí trimestral d'informació **VILAPLANA**

Sobre l'aigua...

Edita: **Lo Pedris**

Coordinació

Rosa M. Boqué
Montse Ferré
Josep M. García
Dolors Juanpere
Hilari Juanpere
Josep de Las Heras
Jordi Mariné
Teresa Mateu
Josep Mestre
Mei Salvat
Teresa Serra

Correcció

Jordi Serra
Joan Masdeu
Francesc Mariné
Òscar Aymamí
Sarai Martínez
Dolors Joanpere

Col·laborador

Pep Pelat és Òscar
Aymamí

Prensa on-line

Raquel Virgili

Portada

"COLLAGE" de Raquel Virgili Mestre

www.lopedris.com

Composició i Impressió

sbm

D.L. T-1553-2000

Tirada 500 exemplars

Preu: 2,50 Euros

Lo Pedris és una publicació local que pretén dur la informació a tots els vilatans. Lo Pedris no assumeix, necessàriament, les opinions que els col·laboradors manifesten en llurs articles i opinions ni s'hi identifica.

Sobre l'aigua...

Redacció

Que en aquestes terres no sap ploure ja s'ha dit des de sempre, fins i tot les cançons així ho diuen, però que la gent d'aquest país no sigui capaç de posar-se d'acord amb temes importants i de solucionar problemes com la manca sistemàtica d'aigua, això sí que és decebedor.

Ja no es tracta de la visió de país que hem donat i donem de fronteres enllà, doncs fins i tot podríem dir, amb un punt de xuleria, que se'ns refot el que pensin els altres.

El que ens deixa tocats és la incapacitat de tota la classe dirigent, i amb això vull dir TOTA, que no han sigut capaços de deixar de pensar en els seus partits en lloc de pensar més en la gent del seu país.

La por de perdre vots els fa incapaçs de prendre decisions raonades i per majoria, buscant el mal menor o el que és el mateix, el millor bé possible, en aquestes situacions compromeses.

És molt agraït gestionar quan no hi ha problemes, com també és molt fàcil criticar quan no s'han de prendre decisions, però el que realment la gent espera dels que ens manen, com dels que aspiren a fer-ho, és que siguin capaços en aquestes situacions extremes de poder oblidar de quin partit són i que pensin molt més a quina societat representen.

Que prenguin decisions i que siguin capaços d'explicar-les i de portar-les a bon fi.

Tal vegada això que demanem sigui quelcom molt difícil per a les nostres classes dirigents...

Sumari

Entrevista Jaume Mestre Huguet	3 - 4
Ajuntament	5
Qüestionari: L'aigua	6-7
Sant Jordi 2008	8
Cases i Coses: Les plantes dels nostres carrers	8
Espiritualitat Què eren les sacres de l'altar	9
Rutes per caminar Petita carenegada pel Montsant	9
De cinema Herois de paper II	10
Literatura: poesia	11
Assaig La crònica Endiablada (XIV)	12
Salut Natural	13
Literatura: Contes Paper millat	14
Contes a la vora del foc	15
Activitats	16-20
Cuina	20
Racó per la metereologia	21
L'escola	22-23

Jaume Mestre Huguet

73 anys, pagès jubilat

Redacció

El Jaume és solter i està acostumat a viure sol. Per tant, com a bon pagès que ha estat, pot saber què vol dir treballar sol. La solitud del pagès en el món modern no fa però que vagi enriquint-se dia a dia amb el nodriment que li proporciona la mateixa naturalesa. Aquesta riquesa és precisament la companyia del pagès i no pas la maquinària o els ajuts de les institucions oficials. El Jaume podria ben bé ser el paradigma de l'últim pagès. Però tots sabem que això només passarà al darrer dia del món. Mentre hi hagi món hi haurà pagesia i Jaumes disposats a treure'n els fruits i aprendre'n contínuament del seu mestratge.

Com veieu la pagesia?

Fotuda del tot! Està ben bé acabada! Ho han enviat tot a fer punyetes! Mentre els adobs i insecticides que es fan servir per a conrear la terra siguin tan cars i l'avellana vagi tan barata, no hi ha la vida. Fixa't que naltros paguem un 16 % d'IVA mentre que ens en paguen només un 4 % per la collita i això ja t'ho diu tot!

Sempre heu fet de pagès?

Sempre, excepte quan anava al bosc. M'agraden els animals, sempre n'he tingut o n'he portat. A més, treballant amb un animal guanyaves 10 pessetes més que anant al jornal normal.

Què feien amb l'animal?

Doncs vaig anar set o vuit anys amb un cavall del Pep Pigat de cal Cabré, al bosc a treure fusta o amb el Rabato "al bast" (que vol dir tragar avellanes, carbó, feixos de pastisser, etc.)

Quina diferència hi ha entre treballar la terra o al bosc?

Al bosc tot és més dur. Realment, tot depèn molt de l'animal (que és qui fa la feina!) Quan treus fusta, si portes un bon animal, pots confiar en ell i no et cal preocupar tant com si és bord i has de ser tu qui s'ha d'esforçar. Només de trompades, entre tu i l'animal, ja és un bon humor...

Quin altre record en teniu de la feina al bosc?

El cert és que meu pare hi va anar tota la vida (era feixeter), i naltros (el meu germà Josep i jo), de petits, sempre vam anar al bosc a baldar rama per fer feixos de pastisser. Encara recordo quan, després d'estar marcant-me si havia de picar una rama aquí o allí amb el podall, una mala previsió del lloc on estava estipulat per picar va acabar clavant-li el podall a la mà!

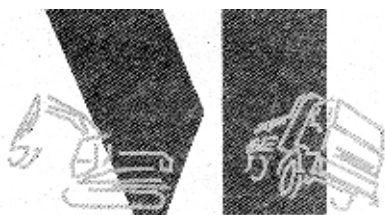
Vostè considera que ara és tan dur com aleshores el fer de pagès?

Avui en dia tot es fa amb tractor i màquines d'ensulfatar, ja ningú es posa a

fer una mica de tot (empeltar, esporgar cada arbre de la manera que demana, plegar marges, arreglar camins, etc.) L'únic que no ha canviat gens és que segueix estant tan mal pagat com sempre! Només en moments molt puntuals (i curts!) ens hem guanyat la vida! Per això ja et dono permís perquè apuntis el que et diré ara: El pagès és la persona més ruc que hi ha sota la capa del sol, perquè sempre confia en l'any que ve! Sempre l'hi sentiràs dir: Potser l'any que ve...

**EXCAVACIONS I
TRANSPORTS**

MIRALLES

JOSEP M. MARINÉ MIRALLES, S.L.

Av. Catalunya, 5 3r 1a - Tel. 977 816 489 - 610 282 029 - 43356 ALFORJA

Però, tret dels anys dolents de la postguerra, no es pot pas dir que es visqués tan malament...

Mira, si no hagués estat pels jornals i/o per l'anar "a mitges" que ajudaven a complementar els ingressos de les famílies no s'hauria pogut pas arribar per a res... Ara, tot és més fàcil amb l'ús de la maquinària. Fixa't que aleshores qui collia una quartera d'olives ja feia molt, avui se n'arriben a collir vuit i deu. El mateix passava amb el llaurar, que ara es fa amb tractor o plegant avellanes, on es plegava un sac (a mà) ara se'n pleguen set o vuit amb les màquines!

I el preu de l'avellana?

(Riu) Doncs és el pitjor de tot. Mentre els productes van pujant tots, el preu de l'avellana es manté o segueix baixant. Recorda que a finals dels setanta marcava el mateix preu que actualment!

Mentrestant, el terreny es va abandonant...

Exactament! Si no fos pels tres o quatre jubilats que encara tenen humor d'anar al tros, sempre hauries d'anar amb el podall llarg a la faixa!

Però la mica d'hortet és força gratificant, no?

Sempre he pensat que un enciam teu (que segur que et costa més car que un de comprat!) és més bo que cap altre. De fet, a mi no me n'agrada ni en menjo d'altre, no me'l puc ni empassar. Els que estem acostumats a collir i a posar al plat no en tastem d'altre (i si no en tenim, no en mengem!)

Sou soci de la Balandra. Que me'n podeu explicar?

La Balandra és (o hauria de ser!) una cosa automàtica, es regeix perquè tot vagi bé, si tothom funcionés igual seria fàcil, rutllaria perfectament, si no fos perquè sempre hi ha algú que no ho fa bé i fa anar malament als altres... De totes maneres, hi ha una persona que se'n cuida i reparteix les hores en funció

de l'aigua que hi ha. Ell avia i li dona a cadascú el que li pertoca. Tot i que avui, amb la bassa nova de plàstic l'horta no ha patit més set.

En un altre ordre de coses, sabem que vau passar una bona "mili", no és així?

És cert, vaig estar molt de sort. Em va tocar a La Seu d'Urgell i allí vaig conèixer un sergent que em va fer anar destacat a Puigcerdà. Aleshores, un capità buscava un assistent i em va triar a mi. Resulta que aquest capità es cuidava de l'hotel de La Molina. Allí hi vaig aprendre de cambrer (anys més tard,

“El pagès és la persona més ruc que hi ha sota la capa del sol, perquè sempre confia en l'any que ve!”

em va servir per ajudar a cal Rito). De fet, només treballàvem els dissabtes i diumenges! Però el millor de tot va ser que no vaig fer ni una guàrdia!

Som conscients que potser estem aixecant una notícia al Cronosport, però potser vau ser el primer esquiador vilaplanenc! Vau arribar a esquiar gens?

No m'hi vaig arribar a acostumar mai. Allò no era fet per a mi! De totes maneres aquell terreny sí que em va agradar molt! Penseu que hi vaig fer set-

ze mesos de mili, treballant pels altres! (amb la falta que feia a casa!)

I com funcionava tot aquell muntatge de la neu d'aleshores?

Doncs cada dissabte arribava un tren especial de Barcelona, pels que podien anar a esquiar. Hi passaven el cap de setmana en un o altre hotel (n'hi havia quatre), xalet o al refugi de la UEC (Unió Excursionista de Catalunya). Recordo que també hi havia un col·legi dels "bons" molt a prop de l'estació del tren.

I s'hi organitzaven campionats a l'estació de La Molina?

I tant! De salts, de fons, d'eslàlom. Precisament la mestressa (que era la dona del capità) havia estat campiona de Catalunya d'eslàlom i el seu germà d'esquí de fons.

Mentre hi vaig ser jo, s'hi van fer campionats de salt. Com que hi havia poca neu, l'havien de portar en camions! Fixa't si n'hi havia poca que un saltador que no va poder frenar al final del recorregut va topar amb una clapa que no hi havia neu i de l'aterrissada va quedar tot fet malbé d'un costat. Un altre que va perdre l'esquí a l'aire va caure i es va trencar les dues cames! Ja et pots imaginar la gràcia que em feia a mi!

El Jaume m'ha comentat abans de començar que no volia fer aquesta entrevista. No sé encara com l'hem pogut convèncer. Jo, particularment, no me'n penedeixo gens, ha estat, tal com esperava, una experiència gratificant i necessària, com una ablució fictícia per a poder entrar al recinte sagrat de la memòria. Per tot això li vull donar, molt especialment; les gràcies per la seva col·laboració!

■ ■ ■

CALA PEIRONA
RESTAURANT

Carrer d'Àngel Guimerà, 1 - Telèfon 977 81 51 71
43380 VILAPLANA

AUTO ESCOLA
CATALUNYA

Pl. del Nen de les Oques, 8 - Tel. 977 32 23 19
REUS

Nou dipòsit d'aigua potable, projecte de futur

✍ *Tomàs Bigorra Munté*

El clima mediterrani, el nostre, és un clima de gran contrastos passem de l'hivern rigorós a l'estiu en qüestió d'hores, i a l'inrevés; de la sequera més rigorosa a les pluges més intenses amb un tres i no res. Tot i que la sequera ve de lluny, aquest any va començar amb un hivern poc plujós, durant els mesos de gener, febrer i març a Vilaplana només es van recollir 17 l/m².

La primavera va començar una mica millor durant el mes d'abril es van registrar 57,5 l/m², les prediccions més optimistes eren que l'estiu patiríem manca d'aigua de allò més.

Qui no recorda encara el decret de la sequera, amb la portada d'aigua amb vaixells a Barcelona i els galimaties sobre la prolongació de la canonada del minitransvasament per les condicions excepcionals d'emergència per abastir d'aigua de boca a l'àrea metropolitana de Barcelona i voltants?

Doncs com sí fos pels uns, per art de màgia, i pels altres per obra d'alguna divinitat. Però el cert es per allò que deia al principi, el clima mediterrani, ha fet que aquest mes de maig ha plogut més que mai, no recordo un maig tanta quantitat d'aigua i molt ben caiguda, a Vilaplana s'han recollit 353,5 l/m². En total durant el que portem d'any s'han recollit 420 l/m², quasi res...

Finalment, s'han recuperat i es recuperaran encara més les reserves d'ai-

gua de pous, mines i els pantans en breu assoliran nivells òptims. Tant es així que les notícies confirmen el desbordament del Ebre al seu pas per Benifallet i Miravet, i les previsions apunten la continuïtat de la inestabilitat i la pluja... Dit això, en aquest país, Catalunya, la pluja, encara que provoca cert enrenou per falta de costum, sempre es molt necessària i ben vinguda.

A Vilaplana els anys d'extrema sequera durant l'estiu patim manca d'aigua, per solucionar-ho l'ajuntament està treballant des del passat mandat en el projecte de construcció d'un dipòsit d'aigua potable de gran capacitat de 10.000 m³ per garantir el subministrament durant els estius extremadament secs.

En el present mandat l'ajuntament ha pres projecte el projecte de construcció d'un dipòsit de aigua potable amb un pressupost de 1,081 milions d'euros com a prioritari i amb el suport de tots els membres de la Corporació hi destinarà tots els recursos de les inversions del pròxims cinc anys, tot el Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, part del Pla d'Acció Municipal de la Diputació de Tarragona per poder fer front al cost de les obres.

El projecte consta del dipòsit de 10.000 m³ de 10.000 m³ de capacitat, la planta potabilitzadora d'aigua, la canonada d'alimentació del dipòsit i les canonades de desguàs fins a la xarxa d'aigües o bé fins el dipòsit de subministrament.

El dipòsit estarà ubicat a la part alta del poble i s'omplirà de part d'hivern

captant l'aigua del riu, però també està previst portar l'aigua de les captacions (pous i mina) propietat de l'ajuntament.

A la sortida del dipòsit, l'aigua passarà a la planta potabilitzadora que per un sistema de filtració i cloració sortirà potable apta pel consum humà i d'aquí amb pressió suficient per altura del dipòsit s'injecta directament a la xarxa de distribució.

L'execució del projecte per raons obvies es d'una gran complexitat, tant pel que fa a la disponibilitat dels terrenys com també pel import del pressupost de l'obra. Actualment el projecte es troba en fase de consolidació del pressupost, i amb tractes amb els propietaris afectats per la adquisició dels terrenys i servituds, condicions prèvies per poder licitar les obres, la previsió es que les obres comencin l'any vinent

Vilaplana, 2 de juny de 2009

■ ■ ■

SUBMINISTRAMENT DE PAPELERIA
MATERIAL D'OFICINA E INFORMÀTICA

COMERCIAL REUS 4atre

C/ Cornudella del Montsant, 39 - 43206 REUS
Telèfon 902 023 390 - Fax comandes 900 65 66 67
E-mail: ventas@cr4.es

Descom
DESARROLLO DE COMPRAS

AGR BOTIGA

AGR BOTIGA
COOPERATIVA DE L'ALEIXAR

Hi trobaràs la millor selecció de productes naturals de la terra.
Oli, vins i caves amb D.O. Gran varietat de fruits secs.
A més productes de qualitat elaborats artesanalment.

🕒 **Obert cada dia de 10 a 1 i de 5 a 8, diumenges d'11 a 2 (dilluns matí tancat)**

C/ de Guardiola, 58
43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 290
Tels. oficina:
977 815 584 - 977 815 105

Vivim actualment envoltats per la problemàtica de l'aigua, l'Agència Catalana de l'Aigua ens diu que l'estat de les reserves d'aigua a Catalunya és d'un 24%, i l'Alcalde del nostre poble ens ha avisat que si la sequera continua, ens veurem abocats a posar en marxa un servei d'emergència de transport amb cisternes.

De possibles solucions n'hem sentir parlar de variades i diferents. Des del vostre punt de vista, quines creieu, tant a nivell de Vilaplana com de Catalunya, que s'haurien de prendre, tant a curt termini com a llarg, per preveure en un futur aquestes situacions?

German Moya

L'estalvi d'aigua a curt termini comença dintre de la mateixa casa, com ara fent-ne un ús racional i no desmesurat en les necessitats diàries de cadascú. Caldria també que el que tingués jardí fos conscient de que en època de sequera i de necessitat d'aigua per ús de boca, el jardí no s'ha de regar, ja que és on es consumeix més aigua. A casa també hi ha diferents mesures per tal d'estalviar aigua, com són efectuar descàrregues interrompudes en els wàters de la casa i altres mesures que no cal dir per ser citades freqüentment en els mitjans de comunicació i no fer-me repetitiu.

A llarg termini, caldria prendre mesures com ara l'aprofitament de les aigües pluvials, posar reguladors de pressió a les entrades de les cases, plantar, en els jardins públics i privats, plantes que tinguessin necessitats hídriques inferiors a altres plantes i un llarg etc.

L'estalvi d'aigua sempre hauria d'ésser present, però si no ens plou l'únic que podem fer és mirar cap al cel, i esperar que ens baixi l'esperada aigua, donat que d'aigua tant en necessitem les persones, com els camps, els boscos i tota la resta d'éssers vius.

■

Lidia Juanpere Huguet

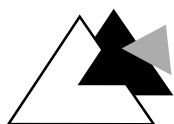
Per sort, amb la pluja d'aquests últims dies, crec que el problema d'aigua que hi havia en perspectiva ha canviat, i almenys aquest estiu no hi haurà restriccions d'aigua. Espero que les mines i pous recuperin el cabal normal. Però no es pot abaixar la guàrdia. Crec que tots hem de ser conscients que l'aigua es un bé que cada vegada serà més difícil d'aconseguir en perfectes condicions.

De cara al futur, l'Ajuntament va dir que volien fer un dipòsit gran per emmagatzemar aigua de l'hivern per poder disposar d'ella a l'estiu. Jo considero que estaria molt bé, quan baixa tanta aigua pel riu con en aquests dies, sembla malaguanyada que marxi riu avall!, encara que no es perd, per què es cola i serveis per abastir els pous i mines que hi ha d'aquí en avall.

Jo crec que la qüestió és que Vilaplana no es faci massa gran i no creixi massa desproporcionadament, d'aquesta manera no necessitem més cabal d'aigua que l'actual.

Una mesura que jo proposaria és que es fés una revisió com es fa amb el gas natural, de mirar que les canonades no perdin i les aixetes i cisternes de l'interior dels pisos tanquin totes perfectament, ja que es malbarata molta aigua d'aquesta manera. I sobretot, conscienciar i ensenyar a la gent a estalviar-ne. També proposaria que les cases que es fessin noves tinguessin un sistema per reciclar aigua per reutilitzar-la.

■

**RAFEL
MARTINEZ**

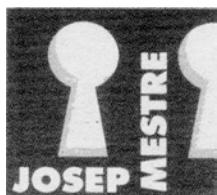
AGENT D'ASSEGURANCES

Camí de l'Aleixar, 40 B
Tel./Fax 977 31 33 99
43202 REUS (Tarragona)

Josep Tost

**QUEVIURES I
TRANSPORTS**

Dr. Mallafré, 12 - Tel. 977 81 50 87
VILAPLANA

**JOSEP MESTRE
SERRALLER**

**FERRO
ALUMINI
INOX**

Tels: 977 76 82 68 - 670 45 59 04

PASCAL PELLICÉ MARINÉ

Electricitat i calefacció

Carrer Major, 40 - Tel. 977 81 53 28
43380 VILAPLANA

Eloi Juanpere Cabré

A nivell de Vilaplana, jo crec que fer una bassa de gran capacitat per emmagatzemar aigua per l'estiu pot ser una bona solució, però insuficient. També es podria fer algun pou per tal de tenir més aigua.

Pel que fa a Catalunya, la solució pot passar per fer dessalinitzadores, aquestes, avui en dia, funcionen en molts llocs sense gaire problemes. Els inconvenients més importants que tenen és que consumeixen molta energia i no està resolt què fer amb el gran volum de sal que s'extreu de l'aigua.

Però a part d'aquestes solucions el més important és saber que l'aigua és un bé escàs i per tant cal fer un esforç per estalviar.

L'estalvi d'aigua no vol dir viure pitjor ni anar més brut, vol dir racionalitzar l'ús de l'aigua dins la nostra llar.

Elena Mestre Vall

Després de les discrepàncies del Minitransvasament de l'Ebre, com a mesura d'emergència a Barcelona i de la possible denegació del decret; i tot i que estem força contents per les pluges de l'últim mes de maig i els embassaments plens al 60% de la seva capacitat, crec que és un bon moment per plantejar-nos i repensar que ens hauríem d'esforçar per tal de construir pous, embassaments i infraestructures i tots els medis necessaris al nostre abast per poder prevenir sequeres futures. D'aquesta manera podríem també prevenir possibles problemes d'aigua als nostres pobles i al nostre país.

Per això tots hauríem de tenir un respecte unànime a la falta d'aigua a Vilaplana i a Catalunya.

Josep M. Cantí

L'aigua és un bé i una necessita, i cada vegada és més escàs. Molts pobles, i Vilaplana n'és un d'ells, s'estan quedant sense reserves. Quan vaig entrar de regidor a l'Ajuntament, la meua tasca principal encomanada per l'Agustí Ferré fou la de buscar aigua.

Es van fer dos pous i vam aconseguir trobar aigua. En aquell moment, tot i no haver-hi tanta escassetat, fou una prioritat per l'Ajuntament de Vilaplana no quedar-se mancada d'aigua.

Actualment, crec que a nivell de l'Ajuntament s'haurien de dedicar més esforços per tal de solucionar el problema que tant ens preocupa a tots.

Buscar aigua i construir una bassa per emmagatzemar l'aigua que a l'hivern es perd, penso que seria una bona solució i així sabríem l'aigua de què disposem.

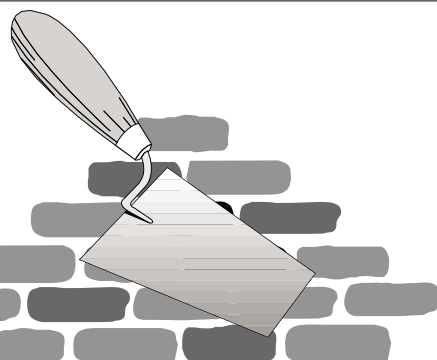

C. Casal, 3 - Tel. 977 815 652 - 43380 **VILAPLANA** (Baix Camp)

CONSTRUCCIONS

JOAN MESTRE SL

C/ Major, 32-3r - 43380 VILAPLANA - Tel. 977 81 51 73

Sant Jordi 2008

Llibres més venuts...

La Redacció

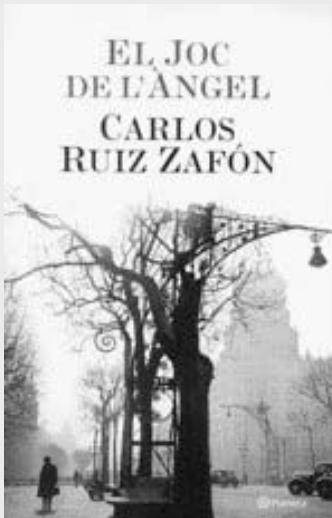

La novel·la més esperada aquest Sant Jordi era la del fenomen barcelonès Carlos Ruiz Zafón. I s'ha pogut comprovar que l'espera era certa ja que ha estat el llibre més venut en ficció en castellà, seguit a distància per Eduardo Mendoza i "El sorprendente viaje de Pomponio Flato", i per Ken Follet amb "Un mundo sin fin".

En català han destacat "L'últim patriarca", de Najat El Hachmi, "Et donaré la terra", de Chufo Llorens, i "El nen amb el pijama de ratlles", de John Boyne.

En no ficció, els llibres més venuts han estat "El secret", de Rhonda Byrne, tant en català com en castellà, seguit per "Las tres preguntas", de l'argentí Jorge Bucay -en castellà- i les memòries novel·lades de l'exfutbolista Carles Rexach i les de l'expresident català Jordi Pujol -en català-.

Informació: LAMALLA.NET/EFE

Les plantes dels nostres carrers

CAPÍTOL II

PLANTES DELS CARRERS

La redacció

Nom científic: *Taxus baccata*

Nom català: Teix

Família: Taxàcies

Origen: Europa

Ubicació al poble: Carrer Àngel Guimerà

Nom científic: *Laurus nobilis*

Nom català: Llorer

Família: Lauràcies

Origen: Procedeix del Caucas

Ubicació al poble: Carrer Dr. Mallafre i Carrer Àngel Guimerà

Nom científic: *Pittosporum tobira*

Nom català: Pitospor

Família: Pittosporàcies

Origen: Àsia

Ubicació al poble: Carrer Dr. Mallafre

Nom científic: *Ilex aquifolium*

Nom català: Grèvol

Família: Aquifoliàcies

Origen: Centre i sud d'Europa, nord d'Àfrica i oest d'Àsia

Ubicació al poble: Carrer Jacint Verdaguer

Què eren les sacres de l'altar?

✍ *El Sr. Rector*

Les sacres de l'altar eren cadascun dels tres quadrets col·locats als extrems i al mig de la mesa dels altars. Tenien escrites en llatí les oracions invariables que el sacerdot diu durant la missa. La sacra del mig té escrit el "Glòria in excelsis", el "Credo" i les paraules de la Consagració. A la sacra de l'esquerra hi ha escrit l'evangelí de Sant Joan i a la de l'altra banda l'oració del "Lababo" que deia el sacerdot quan es rentava les mans.

Van ser introduïdes entre els segles XVI i XVII, i en la reforma litúrgica de l'any 1970 van ser suprimides. En els altars laterals de la nostra església encara les podeu veure damunt els altars.

Però el que volia comunicar-vos és que, aquest més d'abril passat, han estat

penjades darrere l'altar major tres jocs de sacres (9 sacres) originàries d'abans de l'any 1936. Recuperades i netejades formen part dels estris de la nostra església.

Han sigut identificades per la memòria dels vilaplanencs recordant les tres sacres que es posaven a l'altar major els dies de gran festa, les tres del dia de cada dia i les tres que estaven posa-

des a l'altar de la Capella. Són les nou sacres que tenim exposades.

A més, en la fotografia del retaulle de l'altar major de la nostra església (que ens ha mostrat la Mariana) es reconeixen clarament tres de les sacres que tenim penjades.

I també han ajudat a identificar-les quan, al netejar-les, s'ha trobat dintre la sacra un tros de diari amb la data de l'any 1915 on es fa referència del Cardenal Vidal i Barraquer i del Bisbe Borràs.

Sempre tenen sentit els costums dels avantpassats; en aquest cas, les sacres eren l'ajut a la memòria dels sacerdots que deien la missa i, sobre tot, són agradables les maneres acurades amb què plasmaven la seva realització. El conjunt dels marcs d'aquestes sacres mostren unes bones peces d'orfebria.

Rutes per caminar

Petita carenejada pel Montsant

✍ *Ester Borràs Gjol*

La proposta d'avui és una excursió fàcil i curta amb el punt d'inici i final a la Morera de Montsant.

Sortim del capdamunt del poble, lloc des d'on parteixen els senders que porten als diversos graus d'aquest sector del Montsant. Naltros cal que seguim l'indicador del Grau de Salfores, marcat amb senyals de PR (franges grogues i blanques). El grau de Salfores comença anant de pla, però acaba enfilant-se pel mig de la roca, així, doncs, com tots els altres graus, cal prendre-se'l amb la calma que convingui a cadascú i començar a gaudir de les vistes cap al Priorat més autèntic.

Al cap de 3/4 - 1 hora, just abans de pujar per un pas que sembla picat a la roca, veurem a mà esquerra un sender i una pintada que ens indica que per allí arribaríem a la font Pregona. Cal dir que, després de baixar el desnivell i esmerçar el temps corresponents, també

podríem arribar a una balma immensa: l'anomenat Racó de Missa.

Però naltros continuem amunt, pel canal esglaonat. Tot seguit caminem vora el cingle per un pas més aviat estret. Després d'enfilarnos a l'últim relleix, l'anem seguint de pla: estem caminant per damunt del cingle dels Sacs, amb una de les perspectives més boniques dels cingles del Montsant (és clar que, quina no ho és?)

Un cop encarats cap als cingles que hi ha per damunt d'Escaladei, hem d'estar atents a la nostra dreta, ja que una fita ens indicarà per on hem de començar a pujar per anar a trobar la carena. Un cop trobada aquesta fita, només cal seguir-ne d'altres que, còmodament, ens indicaran el millor camí per estalviar-nos el més mínim sifó.

Les vistes durant el recorregut per la carena són ben maques i pel lloc no-

més hi trobarem la gent que ha acabat de fer la via ferrada que hi ha per sota.

Ja a prop del grau de la Grallera, veurem que una sèrie de fites se'n van cap a la dre-

ta i de baixada. Seguim-les i arribarem a aquest grau passant per la Drecera del Corralot.

Entrem al grau de la Grallera. Més avall, deixem la bifurcació que porta al grau de l'Espinós (cap a l'esquerra) i continuem baixant. Passem pel costat de l'àrea de pícnic, acabem de baixar i arribem directament al mateix lloc d'on hem sortit.

És una excursió ideal per fer en un matí i amb calma.

Mapa utilitzat: qualsevol de les dues últimes edicions del mapa Serra de Montsant 1:20.000 de l'editorial Piolet.

Herois de paper II

✍ Joan M. Rovira

En l'anterior capítol deixàvem als nostres superherois al tombant de segle. Havien estat una moda passatgera o crearien nissagues? Aquestes i d'altres preguntes poden ser contestades per... la taquilla. I és que els productors s'havien adonat de la mina d'or que podien representar aquests personatges. Així doncs, el segle XXI continuaria amb els superherois però viuria un canvi en la relació de forces, una expansió i una extensió a nivell mundial del fenomen.

Tradicionalment dues editorials han controlat bona part del mercat nord-americà, la DC i la Marvel. La primera, propietària de Superman i Batman, es va adormir als llorers del seu èxit i fou superada per la Marvel a finals dels seixanta que aconseguia uns superherois més "humans" i amb una major profunditat argumental, estil que la seva competidora va haver d'assumir parcialment. Com un cicle que es repeteix, el cinema també ha vist aquest canvi. Si a grans trets podem dir que els vuitanta foren de Superman i els noranta de Batman, el nou segle pertany a la Marvel i Spiderman n'és el buc insígnia.

Passem llista de l'univers Marvel: triple dosis d'Spiderman, X-Men i Blade, i d'altres com Hulk, The Punisher, Daredevil, Elektra o els 4 Fantàstics (aquests per partida doble ja). I la invasió continuarà. De fet la Marvel en una hàbil jugada ha decidit no cedir més drets dels seus personatges i llançar-se a la producció directa. Tot un encert econòmic de moment com hem comprovat a la recent Iron Man. L'encert artístic ja és més discutible tot i que cal reconèixer

que majoritàriament compleixen la funció de l'entreteniment sempre que el nostre grau d'exigència sigui massa alt. La DC ha intentat no quedar-se enrera amb una insulsa Superman Returns i una interessant Batman Begins, i en el futur arribaran els molt esperats Watchmen –vosaltres dieu que els coneixeu que sempre queda bé quan parlem de cinema.

Però també en el món del còmic hi ha categories. Darrerament segur que heu sentit a parlar del concepte novel·la gràfica. Per entendre'ns, aquesta és una obra creada molt sovint per un autor reconegut que ens explica una història llarga i complexa, normalment publicada amb un format de luxe i de gran qualitat i, en conseqüència, com que cal gratar-se la butxaca, destinat principalment a un públic adult –la veritat és que les narracions tampoc acostumen a ser recomanables per a infants-. De fet, ja hem repassat uns quants exemples de novel·la gràfica en els paràgrafs anteriors. Són històries on els Batman i companyia agafen nous matisos, fins i tot força allunyats de l'èpica del superheroï a la qual ens han acostumat les publicacions setmanals, acostant-nos a la psicologia i motivacions del personatge i que en alguns casos els han rescatat de la mediocritat en la que havien caigut. Si teniu curiositat pel món del còmic, el format de novel·la gràfica –sí, ho reconec, en el fons un llibre amb dibuixets però no tingueu prejudicis- pot ser una bona manera d'entrar-hi sense necessitat de seguir una col·lecció ja que normalment la història finalitza en el mateix volum.

Exemples que segur que ens sonen són 300, la narració de Frank Mi-

ller de la batalla de les Termòpiles, que va arrasar el 2007 però abans l'havien precedit cintes com Constantine, V de Vendetta o Sin City que, per regla general, transmeten amb llicències la sòlida base argumental en la qual s'inspiren i n'intenten imitar l'estil visual.

I què hi té a dir de tot això el còmic europeu? Bé, a Espanya, si oblidem –sí, de debò us recomano oblidar-les- unes versions de Zipi y Zape o unes Historias de la Puta Mili i un Makinavaja sorgides de les pàgines de El Jueves, darrerament Mortadelo y Filemón han conegut el pas del paper a la gran pantalla amb força mitjans digitals i bona acceptació, i ens publiciten una i mil vegades l'arribada d'un Capitan Trueno pel 2009. Sí, no són precisament superherois a l'estil clàssic nord-americà però poc tenen a veure els còmics de les dues bandes de l'Atlàntic. Mentre a Europa, Astèrix i Obèlix ja han arribat al tercer capítol de les seves aventures. I curiosament el futur ens reserva un Tintin de la mà... d'Steven Spielberg que sembla que s'ha enamorat de la creació d'Hergé.

I n'hi ha moltes més i encara caldria parlar de l'anime japonès fet carn i ossos però no hi ha més espai tot i que us asseguro que existeix una versió de Bola de Drac indescriptible (i el futur ens en portarà una altra Made in Hollywood, així que prepareu-vos). Han faltat moltes per recordar i n'hi haurà moltes més. Els herois amb ànimes de paper continuaran entretenint-nos i lluint pel bé, per la recaptació en taquilla o pel que sigui... però sobretot per a que no us faci vergonya llegir un còmic!!!

■ ■ ■

TECPERVAL

TÈCNICS EN PERITATGE I VALORACIONS

Camí de l'Aleixar, 2, L-4
43202 REUS (Tarragona)
Tel. 977 32 62 44 - Fax 977 32 64 58

ASSOCIACIÓ
DE JUBILATS I
PENSIONISTES
DE VILAPLANA

C. del Casal, 3
43380 VILAPLANA

VILAPLANA

Alguns dels noms de camins, fonts, coves i finques particulars de la Mussara

✍ *Josep Juanpere Robert*

La Pineda, la carretera que va a Castillejos,
la font de la Paua, el solar del Pepus,
els descarregadors, el tossal Rodó,
el pla de la Mata i el corral del Manró.

La caseta de l'Esteve, el coster del Canet,
la plana del Rafael i el prat del Gendret,
el camí i els avencs de la Febró,
el clot de l'Estevenet i la comella del Peiró.

La comella de l'Estudiant "ple de molta brossa",
el coll de la Negra i la parada de l'alzina grossa,
el trosset de la Paua i de l'Agustenc el coster,
la font del Moro i la parada del Pep Ferrer.

De l'Abelló la Congrunada, de cal Gendret els Escardons,
el bassot del pou, les fontetes i el camí dels cinglellons,
la font del pou i també el coster,
la parada del pi i el clot del Ferrer.

Les Airasses i camí de la font,
el roquer de l'Esteve i el barranc del forn,
des del xalet vell, té una vista de mil meravelles,
la coveta fosca i el camí de les Campanilles.

La cova del Pere Milà, la mola del Sec,
camí de les torres i el roquer del Mestret,
el cingle Roig, el cingle Blanc i el serret del Poniol,
roquer del Puçó i la font del Pistol.

La cova del rei petit i la cova d'en Tost,
la punta del morral i el cinglall de l'Ambrós,
camí de les tosques i el cinglall del Sabatà,
la cova del Carlí, el colomar i la font del Adrià.

El cinglall i la cova del meu avi l'Andreuet,
a l'anomenar-la em fa alegria,
el motllat de la Pona i el bosc del Gendret,
el bosc de l'Agustenc i la serra d'Engracia.

La cova Ninyola, el bosc de la Coma i els Socarrats,
els boscos del pou, Manco, Ferrer, Abelló i Joan Pau,
el serret de Cantacorbs i tots els Motllats,
el bosc de l'Adrià, el de l'Andreu i el de mas d'en Grau.

* * *

Fins aquí, alguns dels noms naturals i reals de la Mussara,
en l'actualitat, agregats al terme de Vilaplana.

Aprenem, recordem,...

✍ *Juanita Olla*

El pardal sota la cornisa
fa piu piu arrecerat,
cau la neu, tot és nevat,
la volta del cel es grisa.
una mirada sumisa
dona el pardal entorn seu,
que farem, aquesta neu
ens ha pres totes les branques.
Oh, si almenys les volves blanques
fosin pa que ens donés Deu.

De cançons i cançonetes
en sabia més de mil,
les porto a la buxaqueta
lligadetes en un fil.

Sant Joan, feu-la ben gran,
Sant Martí, feu-la dormir,
que son pare és al camp
i sa mare és al molí.
feu-n'hi de sopetes
feu-n'hi sopetes
amb un tupí,
la cullereta de plata
i el tupinet d'or fi,
les tovalles de seda
i el tovalló de satí,
feu-n'hi de sopetes
feu-n'hi sopetes
amb un tupí.

* * *

**VARIETAT DE TAPES
ENTREPANS
LLESQUES
ESMORZARS**

Carrer del Casal, 3 - Tel. 977 81 56 52
43380 VILAPLANA

**Pg. de la Mussara, 1
Vilaplana del Camp**

PINTURA DECORATIVA
Josep M. Garcia

Tel. 977 815 078
Mòbil 619 233 190

La Crònica Endiablada (XIV)

♫ *Lo Pep Pelat*

Món

El món és el que és, ni més ni menys ni menys ni més... Aquesta és la dramàtica realitat de la espècie alfa (naltros). Ni tant sols té un planeta a la vora per colonitzar. En té un a una distància raonable, sí, Mart, però estèril, no el pot explotar, ni hi pot fugir. Quan el que té, el planeta que li adjudicà la Providència per tal de poder-hi créixer i desenvolupar-s'hi, i, per què no, viure-hi feliç (he de dir que el "per què no" és absolutament retòric perquè la desgràcia té molts perquè...) Deia, que quan el planeta no suporti la pressió fagòcita i demogràfica del corcò que se l'hi ha ficat... tururut viola! Sobretot la pressió demogràfica, perquè si fóssim pocs, hom podria fer front a tots els disbarats mediambientals imaginables ja que l'enorme capacitat regeneradora del planeta contrarestaria tots els efectes indesitjables, però no és així. Sembla que Maltuse tenia raó, creixem exponencialment, tanmateix, la producció d'aliments progressa aritmèticament. La darrera aberració que hem sentit és que el menjar servirà per fer benzina, amb la qual cosa el panorama s'enfosqueix encara més. Això, ben segur que abocarà a l'aparició de mecanismes compensatoris a escala planetària però ¿quina basarda, no? ¿guerres? ¿legions famolenques i depauperades? ¿malalties insuperables produïdes per bacteris i virus ignots? Els catòlics i Karl Marx, defensors fervents de la natalitat pròdiga, la van ben espifiar. Els marxistes s'han esvaït, però els catòlics no encara. Es clar que el comunisme, comparat amb la permanència de l'Església és un fenomen històricament anecdòtic. Els grans conflictes no responen mai a una sola causa, per això no diré pas que els catòlics en tinguin la culpa, Déu me'n reguard, però el pensament catòlic, en aquest cas concret, no ajuda a posar fil

a l'agulla i començar a sargir forats, si és que hom pot encara apadaçar aquest malaguanyat planeta Terra. M'ho fa pensar la manera tan dogmàtica -i hipòcrita- que tenen alguns de defensar la vida... Demà més.

Dimoni

Quan un servidor era petit hom li ensenyà que hi havia una poderosa força a l'univers que feia de contrapunt a l'omnipotència de Déu. Aquesta màlfica força ens podia arrossegar, si no anavem vius, al terrorífic Avern, la llar del Diable. Pel seu poder havíem de treballar, erem mortals i maculats del pecat original. No en passàvem poca de por els incauts mortals que ens ho vam arribar a creure... Encara bo que la raó i la cultureta ho qüestionen tot. D'aquesta faisó, ja fa molts segles que a l'Albi (la del Llenguadoc) ho devia qüestionar la "bona gent" que és com s'autoanomenaven els albigesos o, més popularment, els càtars. El seu raonament era el següent: Si Déu és omnípotent i inqüestionablement bo, no els cabia al cap que el descuit d'un pobre mortal el pogués menar a la condemna eterna, pobre víctima incauta del Maligne... I la raó els dugué a creure que, donat l'enorme poder d'aquest Maligne, dit el rei de les tenebres, devia tractar-se de quelcom més que un reietó de grills i de gripaus, quelcom més que un àngel caigut o un titella de pastorets. Deduïren, per la seva capacitat històrica entre els fills de Déu, que el seus poders responien a una altre naturalesa. Ell mateix devia ser un déu, un altre déu amb uns poders similars als del déu bo. I així inventaren, o reinventaren -la idea, d'alguna manera, ja havia arrelat a l'Orient- el dualisme gnòstic. Hi havia, sí, un déu bo, però també n'hi havia un de dolent i estaven ben barallats. Guanyava, de moment, el déu dolent -i tenien bons motius per creure-s'ho- L'anomenaren el "Rex Mundi", o sia, rei del món. No anaven gaire errats. M'ho suggereix l'horrible

episodi del seu assassinat en massa pels catòlics, que sentiren amenaçat el seu lideratge espiritual i pels francesos que veieren amenaçat el seu lideratge polític. Amb ells s'esvaï el futur vigor de Catalunya com a nació, malgrat que els fets tingueren lloc a Occitània. El nostre rei, Pere d'Aragó, dit el Catòlic que, curiosament i malgrat el malnom, defensà la causa càtara, fou mort al camp de batalla pel seu mal cap (Muret 1213). Diuen que anava molt ressacós per la gran xalesta que van organitzar la nit abans amb son cosí Ramon, el compte de Tolosa. Es confiaren massa i menysteniren l'exèrcit francès, molt inferior numèricament. ¿Que què succeí? Que foren derrotats. Per a Catalunya aquesta derrota fou més greu que la pèrdua de les colònies per a Espanya, per dir-ne una de grossa. També s'esvaï la possibilitat que el món fos una mica millor. Sens dubte, això formava part de les màlfiles maniobres del REX MUNDI.

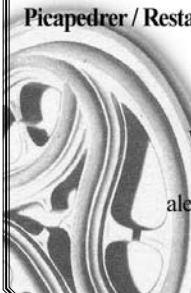
Carn

Superat el sentiment de culpa inspirat pel concepte de pecat mortal (no pas venial) i com a pecat mortal, mortal, després de matar i robar, el que ve és el de la carn, la humanitat, en un extrem de liberalisme decadent i ateu, inventà, per mitjà de gent progressista i esquerrana, la revolució sexual. La revolució sexual era una més de les heretgies que arrelaven a l'Occident per allà dels anys 60, com ara l'Existencialisme, el moviment hippie, el Maig del 68 o

Àlex Masdeu i Font
 Picapedrer / Restaurador de pedra / Geòleg

Mòbil 625 558 358
 Web: www.picapedrer.com
 Correu electrònic:
alexmasdeu@picapedrer.com

Carrer Doctor March, 1
 43380 VILAPLANA

la Nouvelle Vague. Unes quantes ovelles descarriades al cap i a la fi que, a la llarga, es penediren de les males filosofies i tornaren al ramat... Però tot això ja és història, menudències, petits errors noucentistes que acabaren fracassant. En el nou segle, el que es porta és l'homosexualisme, tendència alimentada i beneïda per la legislació vigent de darre- ra fornada, una legislació fruit d'un laïcisme creixent i d'una llibertat mal entesa. Conseqüentment, la família com a valor cristià de primer ordre i principal pilar de la societat tradicional, es troba seriosament amenaçada. Fins i tot la natalitat, el suposat excés de la qual tan preocupa a alguns, es podria veure compromesa per la manca d'actius. Ara que, ben mirat, com que això ja se'ns ha escapat de les mans (perquè el Rex Mundi ja hi deu haver fotut les seves de manotes a l'assumpte) ens en podríem aprofitar, de la nova situació. M'explicaré: Entre nosaltres, ningú no negarà que el sexe dins del matrimoni és força avorrit. Que la vida sense sexe és molt insulsa. Que el sexe heterosexual és ple de convencions, prejudicis i riscos. Que l'homosexualitat, promíscua per definició, està assolint uns nivells d'acceptació inèdits des de la Grècia clàssica. Que, -res horribilis- la sexualitat, tot transcendint la seva funció natural reproductiva, s'ha convertit en una nova modalitat, no ja com a font de plaer, sinó com un mitjà nou de relacionar-se socialment... Cony, doncs acabem-ho de rematar... Ni carn ni peix, home... (a l'inrevés s'entén) I, aprofitem-nos-en, d'aquesta perniciosa permissivitat, perquè les possibilitats de gaudi que tindrem a l'abast es duplicaran, si més no això diu la matemàtica. Creieu-me, són quatre dies, i si anem a l'infern, tal vegada allí hi podrem continuar pecant, ETERNAMENT...

Salut i bon estiu.

Durant uns quants números d'aquesta revista hem vist diferents plantes i herbes medicinals, el seu ús i quines característiques pròpies tenien Ara cal explicar les diferents maneres que hi ha de preparar-les per tal de fer-ne un bon ús.

Rosa M. Montaña

Cataplasma: és un mètode molt comú que feien servir habitualment les nostres àvies. La manera més senzilla consisteix en trinxar les plantes fins a fer-ne una pasta, més o menys consistent i posar-la sobre la part afectada. A vegades convé barrejar-hi algun oli essencial per afavorir l'absorció dels components.

Fer una cataplasma de fang a les extremitats inflamades és un gran remei.

Poden ser fredes o calentes.

Decocció: la preparació consisteix en bullir per uns minuts les parts de la planta que s'utilitzarà (flors, arrels, fulles...) per obtenir-ne el màxim dels principis actius. Les parts més dures convé tallar-les i deixar-les en maceració en aigua freda.

La seva utilització és adequada en plantes que no perdin la seva eficàcia amb la calor.

Elixir: son les substàncies dissoltes en alcohol o vi.

Emulsió : son els preparats d'aspecte cremós que s'utilitza com a base d'olis, reïnes, ceres o aquelles substàncies no solubles a l'aigua.

Inhalació: és una manera d'aplicar els components actius de les plantes a través del vapor, en les vies respiratòries.

Quan estem refredats i tenim el nas tapat ajuda molt vaporitzar farigola i eucaliptus.

Infusió: és potser la més utilitzada i la manera correcta és tirar aigua calenta, quasi bullint sobre la planta a utilitzar, deixant l'utensili utilitzat tapat durant uns 10 min.

Xarop: solucions denses en base a aigua i/o alcohol amb una proporció de 55% al 65% de sucre, de fruites i/o herbes macerades o preparades en infusió.

Liniment/Ungüent: estan preparats amb components greixosos juntament amb les plantes de consistència líquida o gairebé.

Es fa servir per a fer fregues com a antiàlgic o antiinflamatori d'ús extern.

Maceració: consisteix en deixar les plantes en un líquid com l'aigua, l'alcohol o el vi, on cal que reposin durant un espai llarg de temps.

Espero que us sigui d'utilitat. Fins la propera.

■ ■ ■

El proper 25 de juliol, de 6 a 9 de la tarda a la Sala Parroquial, es podrà fer donació de sang.

**P
L
A
C
I
T**

- ELECTRICITAT
- FONTANERIA
- CALEFACCIÓ
- GAS

Mas del Aleu, 14
43365 ALFORJA
Tels. 649 200 747 - 977 816 116

Dietètiques Cabré, C.B.

peso forma

ALIMENTS NATURALS I DE RÈGIM
HERBORISTERIA
CONSULTA NATURISTA

C/ dels Jurats, 19 - 43205 REUS
Tel. 977 31 52 55

Servei Oficial:
Lucas
CENTRE AUTOTECH

Tallers

Rafel Sans

Mecànica de l'automòbil i planxisteria
Instal·lacions de fontaneria, gas i calefacció
AIRE CONDICIONAT - PLAQUES SOLARS

C/ Muralla, 23 - 43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 384

Paper Mullet

✍ *Javier Iglesias Plaza*

Abstret com havia estat escrivint durant una hora llarga, va adonar-se que plovia tot just quan va voler sortir de la cafeteria, ja al llindar de la porta. Una espessa cortina d'aigua suïcida assola els carrers. S'ajusta al cos la jaqueta, la cremallera fins al coll, i gira la vista a l'espectacle del carrer, que ara és més blanc, irònicament més lluminós, tot i la tempesta i el cel de plom, perquè quan les gotes de pluja esdevenen exèrcit en caiguda lliure sobre el terra, canvien la seva essència incolora per una uniforme claredat líquida.

La tardor ja comença a ser tardor, reclama el seu lloc, es diu, encara que sense paraules, amb la veu del pensament; el món solament sembla tenir un sentit quan plou... però més, encara hauria de ploure més. Més fort, amb ràbia, els núvols famolencs de sang; que únicament els bojos i els assassins s'atrevisin a sortir de les seves cases, deixar enrera els seus particulars inferns... Ell, per descomptat, seria un d'ells, pensa; jo seria allí, al bell mig dels carrers inundats, tanmateix com ara, xop fins als ossos... Encara que per això caldria molta més aigua. Que plugués. Un autèntic diluvi. Molt més. Moltíssim més.

Baixa el carrer per la vorera esquerra, es troba amb dos que pugen aferrats als seus paraigües, ambdós cops s'aparta a un costat entre dos cotxes aparcats, baixant a l'asfalt, als tolls, mullant-se sabates i mitjons. S'espera a que passin i torna a pujar. Bé podria haver simplement baixat a la calçada, seguir avançant per l'exterior, però s'estimà més esperar. No té pressa. Cap mena de pressa. La sensació que mai abans ha disposat de tant de temps, adherida al nus de la seva gola.

La gent ja no té cap, te n'adones? o l'han canviat, per un paraigües, un bolet de tela amb ossamenta de filferro sota la pell; escut de covards. A la primera que cauen quatre gotes tots es disfressen, es transmuten en Magrittes apòcrifs, malsons humits sense cara ni ulls; sense aquesta humitat que és l'ànima de

qualsevol vida. I mira al seu voltant, com volent confirmar les seves teories.

L'ofensiva d'aigua avança satisfactòria sobre la ciutat, a ritme vertiginós, però així i tot no és suficient. Més, més aigua, s'ho repeteix, necessitaré molta més aigua... Gira a la dreta i continua baixant fins a desembocar a l'avinguda, allí l'espera una bústia groga, senzilla, tant que no permet distingir aquesta ciutat de qualsevol altra. Una única obertura, ella sí plena d'humitat, sense por a la intempèrie, s'ofereix per a totes les probabilitats, totes les destinacions, inclosa la més llunyana... També la més propera? Aquest és un interrogant que el neguiteja; i un altre cop la gola escanyada pel pànic.

Palplantat finalment allí, davant una bústia estoica que solsament ven possibilitats, estoic també ell, tanmateix, inasequible a l'infern de blanquíssimes fletxades d'aigua que li cauen al damunt, s'ho pren amb calma: "Per què sóc l'únic que s'atura? Hauríem d'ésser més... Sí, sens dubte, hauríem... Condicional simple, primera del plural. Però si ja no tenen ulls, que els han perdut, que són tot i solament cos i paraigües coronant el cim dels seus pensaments, què han de veure, fins i tot per a què mirar. Únicament el terra mullat als seus peus, moixos, atents al vitalíssim eslalom sobre els xiclets, les burilles i les tifes de gos: acabar el dia impol·luts, i eixuts, i buits, i després dormir a la fi el cansament dels dies... Pot haver-hi més gran aspiració?".

Treu el sobre doblegat de la butxaca interior de la jaqueta, la carta que ha escrit durant aquella hora llarga, allà al fons de la cafeteria, mentre fora, aliena als seus sentits, s'armava fins a les dents la tempesta. Aquesta mateixa tempesta que, almenys avui, potser també demà, ha de guanyar la seva batalla d'una guerra perduda molts anys enrera. Però s'ha de lluitar. S'ha de plantar cara. Ningú espera menys de tu...

Ara mateix està pensant en ella, no en la tempesta, aquest cop, sinó en la destinatària d'aquesta carta que sos-

tenen les seves mans tristes, segellada, llesta i a punt per a la seva missió, el seu objectiu; una incursió precisa, una bala directa al centre obscur d'un cor que va poder ser-ho tot. Que ho fou, de fet. Però que allí és ara; pretèrit perfecte simple, primera del singular... Singular, únic, soledat.

Finalment es decideix i llença la carta, però no a la bústia, sinó a terra, i al cap d'un segon la pluja cau al damunt com un tumor de piranyes sobre un fetge desprevingut. La tinta s'esborra. La adreça desapareix del sobre. Ja és il·legible. En segons patiran la mateixa sort les paraules de dins, plenes de la rancúnia de la impotència, malalties de desesperació.

Si tan fàcil ha estat acabar amb aquesta adreça, tan poca resistència va poder presentar aquesta llar que mai va voler estimar-me, és que ja a aquestes alçades ni tan sols existia. Potser no va existir mai. Només en la meua ment. Que necessitava estimar-te. Però molt aviat fins i tot això haurà desaparegut.

Una mica més, una mica més de ràbia i estarà fet, s'ho repeteix, i mentrestant s'allunya. De la carta que ja no és una carta. Que és un sobre calat en meitat del no res. Poc més que paper mullat. Abandonat a la seva sort per la tinta covarda.

"Solament caldria una mica més. Que plugués. Un autèntic diluvi. Molt més. Moltíssim més. Això ho netejaria tot..."

■ ■ ■

VILAPLANA

Dites i Refranys

**Continuem oferint les dites recollides per la Maria del Carme Mestre,
d'aquesta secció de Contes a la vora del foc de Mei Salvat
Que les gaudiu.**

Es troba més aviat un mentider que un coix.
Si vols fer bones feines, has de tenir bones eines.
Amb molta filosofia, la nit fosca es torna dia.
Per travessar la riera, més amunt o més avall trobaràs una passera.
Prendre-ho tot amb paciència, potser és la millor ciència.
De qui saps que és criminal, mai no n'esperis sinó mal.
Si ensopagues tot caminant, no et giris, tira endavant.
Mentre el sol fa claror, posa oli a la llumenera per quan vingui la foscor.
Quan acabis els diners, compta amb tu i amb ningú més.
Al metge i a l'advocat, digues-los sempre la veritat.
Pren les coses tal com són, o si no ves-te'n del món.
D'enganyar amb certa gràcia, ara en diuen diplomàcia.
Allò que fa senyor al senyor, no són pas els seus diners, és la seva educació.
A l'home desagraït no li'n donis pas el dit.
El camí del jugador va tot dret a la presó.
Si no tens aigua al jardí no hi plantis res, creu-me a mi.
Val més caure amb gràcia que ser graciós.
Qui fa el que pot, no està obligat a més.
Si vas amb el cor a la mà, gairebé tothom te'l mossegarà.
No hi ha res tan divertit com passar la nit al llit.
Dels teus deutes, el lloguer, paga sempre el primer.
Sense alts i baixos, la vida per força ha de ser avorrida.
Per tenir un perdigó a l'ala, més val tenir-hi una bala.
Qui cada dia va ben vestit, o és molt pobre o és molt ric.
No facis el burro, que la palla va cara.
La influència és com els diners, només els que no la gasten, cada dia en tenen més.
Si tens terra a l'Havana i t'estàs a Barcelona, tot sovint passaràs gana.
L'aire corrent mata la gent.
La sang no es torna mai aigua.
Qui barata, el cap es grata.
Tant se val baia com *tardilla*, sols llauri.
Fes bé i no facis mal, que altre sermó no et cal.
Tal faràs, tal trobaràs.
L'ocasió fa al lladre.
Homes grans, homes petits, gairebé tots són presumits.

Si et fiques en negocis que no entens, per bons que siguin hi deixaràs les dents.
Els teus mals has d'explicar, a qui te'ls pugui curar.
El cafè pot costar un ral, però el temps perdut allí costarà un dineral.
Si no tens cap enemic, és que no ets savi ni ric.
Una cosa és endreçar, i una altra entaforar.
Qui no arreplega un fesol, no en menja quan vol.
No es pot rentar sense aigua, ni ventar sense vent, ni fotre's una dona sense anar calent.
Si vols mentir, digues el que sents a dir.
Qui no té memòria ha de tenir cames.
Paraula de català, tant val avui com demà.
Quina culpa té el ventre, si la fira va dolenta.
Quan passa l'anyell, para-li el mantell.
Arribar a misses dites.
Qui bé tanca, bé obre.
Dels teus en voldràs dir, però no te'n voldràs sentir.
Ja que no *te puedo ver*, a la gattonera em pixo.
Preu per preu, sabates grosses.
Qui té boca, s'equivoca.
Per que li facin bon pes, ningú no diu res.
Hi ha ulls que s'enamoren de lleganyes.
De moliner pots mudar, que de lladre no pots escapar.
Quan el seny està vingut, l'home ja està perdut.
Qui no té ales, no vola.
Déu ens guardi d'aquest senyor, que no ens en vingui un de pitjor.
No deixis a l'amic vell, que el nou no serà com ell.
Qui cultiva la saviesa, cull els fruits de la pau.
Cadascú tira aigua al seu molí, i deixa sec el del veí.
Hi havia un home tan pobre, que només tenia diners.
Sense vi no es pot dir missa.
Jerusalem, com més hi anem, menys valem.
Cara bruta i cul mandrós, renta plats i talladors.
Compra a casa i ven a casa, que faràs casa.
Estar més content que un gínjol.
No es pot dir mal del dia que passat no sia.

■ ■ ■

MUSSARA

CENTRE D'EQUITACIÓ

677 50 79 44 - Classes
677 50 79 45 - Excursions

Carretera de Vilaplana a la Selva del Camp, km 6,8

15 de maig: SANT ISIDRE PATRÓ DELS PAGESOS

El 15 de maig, dia que la pagesia dedica al seu patró, va començar d'allò més bé amb un esmorzar a la Cooperativa.

Al migdia es va celebrar la missa i la processó en honor a Sant Isidre.

I per acabar, al capvespre i a la sala del Casal, ens vam reunir tots els vilaplanencs per gaudir de la música d'havanes que ens va oferir el grup "Olla Barrejada"

La Redacció

La Comunió

El diumenge 18 de maig la Carla Torruella Mestre va fer la comunió al nostre poble de Vilaplana.

La Redacció

Exposició de Salvador Juanpere a Sabadell

A "Espais per al desenvolupament de les arts: L'Es-truch" de Sabadell, l'escultor vilaplanenc Salvador Juanpere va presentar del 30 de maig al 22 de juny l'exposició: "Els instruments pensats". També va realitzar, des de l'1 al 30 de juliol a través de WordShop les seves: "Poètiques del treball".

La Redacció

CARBURANTS VILAPLANA

DISTRIBUCIÓ A DOMICILI DE GASOILS

Comandes: ☎ 977 328 41

Tot tipus d'articles pel seu vehicle - Obert 24 h

BENZINERA*AUTORENTAT

XV Trobada Comarcal de Dones del Baix Camp a Valls

El dia 28 de maig va ser el dia en que es vàrem retrobar per quinze anys les dones del Baix camp. Aquesta vegada la trobada XV va ser a Valls. A les 10 del matí, quasi 400 dones vam ser rebudes per la alcaldessa de Valls, la Ilma. Sra. M. Dolors Batalla i d'altres autoritats de la capital de l'Alt Camp. A les 2h, i abans de l'àpat del migdia vam tenir l'acompanyament de la cantant Núria Feliu, la qual va recitar poemes de la Mercè Rodoreda. L'artista va cantar i ens va fer cantar a nosaltres. Seguidament vam dinar als vols de les tres, amb un menú que va ser bo i abundant.

Per acabar l'acte de retrobament, es van atorgar els premis i obsequis a les representants de cada grup i a totes les assistents a la trobada. Com a obsequis, el Consell Comarcal ens va oferir una bonica bossa, un ventall molt vistós i un imant per la nevera.

Un petit grup de Vilaplana de la l'Associació de Dones també vam fer acte de presència. Ens ho passàrem molt bé. I si tenim salut per arribar-hi, ens veurem a la propera trobada.

Maig 2008

Associació de Dones de Vilaplana

Confirmació d'un grup de joves a Vilaplana. Any Jubilar de Sant Fructuós, Auguri i Eulogi

Coincidint amb l'Any Jubilar, amb un programa dedicat als sants i una frase molt significativa: "Testimonis, avui som nosaltres", a la parròquia de Santa Maria de Vilaplana el dia 18 d'abril, van rebre el sagrament de la Confirmació els nois: Josep Carles Alventosa, Josep Bigorra LI, Pau Bigorra R, Albert Novell, Xavier Palau, Gerard Virgili i Jaume Pujals, administrat pel Exm. i Rvm. Jaume Pujol i Balcells, arquebisbe de Tarragona i Primat; l'acompanyaven el seu secretari Mn. Joseph Manuel González i el mossèn del poble Josep Maria Musté i Pàmies. La cerimònia es va centrar amb el jubileu de Sant Fructuós, bisbe i màrtir, i els seus diaques. Els cants van anar a càrrec de la coral dels Jubilats, dirigida per Jaume Mestre i l'organista Josep Martorell, amb molta solemnitat i emoció al cantar els gojos de Sant Fructuós i el Virolai. Al finalitzar l'acte mossèn Musté va entregar al prelat, en nom de la comunitat, un llibret de les Actes de Sant Fructuós, Auguri i Eulogi. Després varen fer la foto de record i un pisolabis al Casal Vilaplancenc.

Pregària als Sants Màrtirs:

Senyors, vos,
que concedireu al Bisbe Fructuós
de donar la vida per l'Església
estesa d'Orient fins a Occident,
i volguéreu que els seus diaques
Auguri i Eulogi

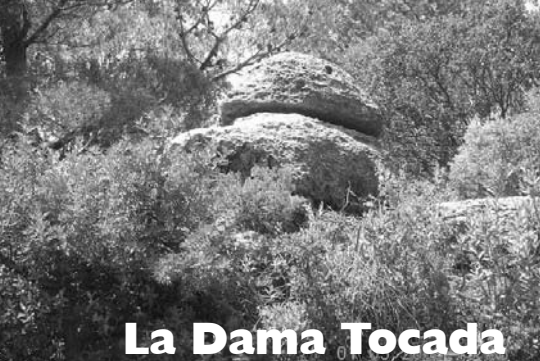
l'acompanyessin,
plens d'alegria, en el martiri,
feu que la vostra Església
visqui sempre alegre en l'esperança
i es doni
per el bé de tots els pobles.

Per Crist Senyor nostre. Amen

Montserrat Llauredó i Forns,

Delegada de comunicació de l'arxiprestat del Baix Camp

La Dama Tocada

Si Elx té una “dama”, un singular paradigma de l’art iber, i Baza en té una altra de similar magnificència, Vilaplana no era menys afortunada, car també en tenia una, tal volta mig oculta entre el brossam, com una donzella avergonyida. No la véiem, però algú ens l’ha descoberta, pel nostre gaudi visual. Consultades diverses fonts, ningú no ens ha sabut dir el nom d’aquesta petita meravella, fruit d’un caprici de la natura i el destre cisell de l’erosió. Tanmateix, l’ull artístic del Jaume Queralt Mestre, de seguida hi va veure una dona amb un barret. Des d’aleshores, si ningú no ho desautoritza, coneixerem al conjunt amb al nom que ell li atorgà: “La Dama Tocada”. La podem contemplar a la carretera de La Mussara, pujant a mà esquerra, abans d’arribar al mur rodó.

Com que vam decidir que la troballa s’ho valia, es va acordar que l’autor d’aquest bateig convidarà algo tot el poble a un esplèndid refrigeri que organitzarà en honor de la susdita dama i en el que no hi faltarà de res.

Oscar

Activitats

GRALLERS DE VILAPLANA

Després d’uns anys de silenci, ara ja fa un parell de mesos que a Vilaplana es pot tornar a escoltar el so dels timbals i les gralles.

Una colla de músics inquiets amb moltes ganes de tocar i si es pot, formar una nova colla de grallers es troba per assajar tots els dissabtes de 12h a 1h a la plaça nova de la Riba.

Així doncs, si esteu interessats en aprendre a tocar un d’aquest instruments o en formar part de la colla de grallers, ja sabeu el dia i l’hora on us podeu adreçar.

Ah! No us preocupeu per l’edat, només cal tenir més de cinc anys.

solucions SUDOKU

2	7	1	8	4	6	3	5	9
3	4	9	2	5	1	7	6	8
5	8	6	9	3	7	2	1	4
4	9	3	6	1	2	8	7	5
1	2	5	7	8	3	9	4	6
8	6	7	5	9	4	1	2	3
7	5	8	1	6	9	4	3	2
9	3	2	4	7	5	6	8	1
6	1	4	3	2	8	5	9	7

MATA

LLAUNERIA

Raval Santa Anna, 47 43201 REUS
Tel. 977 342 832
mata@llauneria.com

Vilaplana

ret homenatge a la gent gran

Aquest diumenge passat, 1 de juny, a Vilaplana es va celebrar la festa d'homenatge a la Gent més Gran, en la fotografia podeu veure el grup d'homenatjats al sortir de missa, són tots els veïns de més de 80 anys. A la primera fila (esquerra) es pot veure la Sisqueta Ferré i Figueres que enguany al novembre farà 100 anys.

Després al Casal es va oferir un dinar als homenatjats i acompanyants, en total eren més de 90, i tot seguit el Xavier Martí del grup "Els picarols" va oferir un recital de cançons

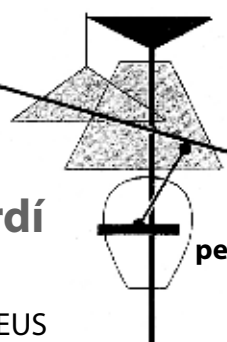
d'en Serrat, Llach... que van fer les delícies dels assistents.

Al final ha resultat una jornada molt agradable i entrañable, acompanyant a unes persones que ho han donat tot per tirar endavant en èpoques difícils, i per tant són mereixedores d'aquest senzill reconeixement, però, a la vegada, molt sentit per tots nosaltres.

Ajuntament de Vilaplana

Pantalles a mida
Tots els estils
Il·luminació de jardí

NUVIS!!!

PREUS ESPECIALS
per a la vostra llista...
i col·locació
GRATUÏTA!!

C. de Benidorm, 11 (cant. Peníscola) - Tel. 977 75 05 30 - 43205 REUS

Comercial
ROSAN

Pedrera del Coubí, 5 - Tel. 977 317 154 43206 REUS

MOQUETES

PINTURES

ESMALTS

VERNISSOS

COLES

PAPERS PINTATS

BROTRES

Quatres Pinzellades sobre l'obra pictòrica de Jaume Queralt Mestre

Una mostra variada, de distintes etapes, de l'obra pictòrica del vilaplanenc Jaume Queralt Mestre va ser exposada a la Sala Parroquial de Vilaplana durant el passat mes d'abril. Aquesta mostra de pintures va coincidir amb les festes religioses i actes culturals que van tenir lloc durant la Setmana Santa.

L'exposició va romandre oberta durant tres dies i va ser visitada per tots aquells que volien conèixer una mica més les pintures del Jaume.

La redacció de Lo Pedris ha cregut interessant, per apropar una mica més el pintor i la seva obra, fer-vos un breu resum cronològic de les exposicions i participacions en las que ha concorregut aquest afeccionat a l'art pictòric.

La seva obra que s'inicià a principis dels anys 80 alimentada encara més l'amplia i nodrida nòmina d'artistes, pintors i escultors amb els que ha comptat i compta la nostra vila.

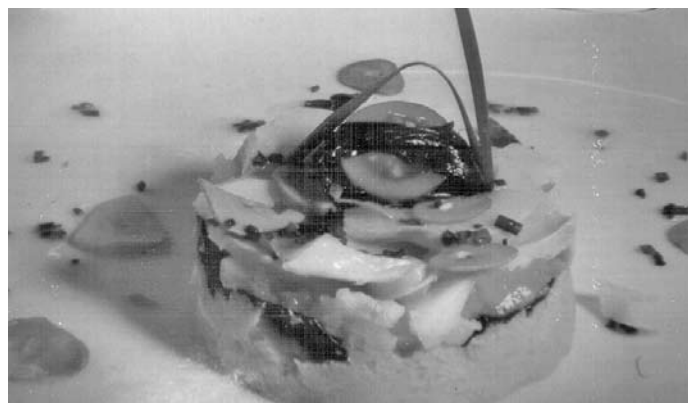
Currículum de participacions i exposicions de pintura de Jaume Queralt Mestre

- 1983- Cedeix una obra pel col·lectiu de pintors de Reus.
- 1985- Participació en el Premi Guasch-Coranti a Valls.
- 1987- Participació en el Premi Gimeno de Tortosa.
- 1988- Participa en els Premis de Reus.
- 1988- Participació en el "Premio de Seguros Santa Lucia" a Madrid.
- 1990- Exposició "Soloquia Castell d'Escornalbou" a Vilanova d'Escornalbou.
- 1994- Exposició Queralt Ponzoa a la sala Marek de Reus
- 1996- Exposició Col·lectiva a la Sala Antoni Piñol de Reus, en la qual obtingué el 3er Premi.
- 2007- Participació en el Premi Ciutat de Còrdova
- 2008- Exposició de pintures per Setmana Santa a la Sala Parroquial de Vilaplana.
- 2008. Exposició durant el mes d'abril al Café Diari de Reus.
- 2008. Presentació al XXXV "Premio Bancaja de Pintura, Escultura i Arte Digital Premiado", la seva obra romandrà exposada junt amb la resta de participants que han concursat en aquest premi i recorrerà diverses sales d'art de forma itinerant durant tot un any.
- 2008- Exposició durant el mes de maig al Pub Musulungo de Reus.

La redacció

BACALLA AMB PURÉ DE CIGRONS, TOMAQUET "CONCASSE" I ESPINACS

♫ *Jaume Virgili Prades*

INGREDIENTS:

- 600 gr. De bacallà
- 4 escalunyes "cebes petites de color lila"
- ½ litre d'oli
- 350 gr. De tomàquet
- 150 gr. De cigrons cuits
- 6 alls
- 1 fulla de llorer
- 150 gr. d'espinacs
- 1 cibulet
- Brou de verdures

ELABORACIÓ:

Dessalar el bacallà durant 48 h. aproximadament. Confitar el bacallà amb oli i un parell d'alls fins que quedi cuit, però no ressec, uns 10 minuts i reservar.

Amb un paella, saltar les escalunyes i afegir-hi els cigrons, la sal, el pebre i una mica de brou de verdures i, quan estigui, fer-ne un puré.

Per fer el tomàquet concassé, posar oli, all, llorer i el tomàquet tallat amb concassé i confitar-ho. Després, posar-ho al forn a uns 100° durant una hora aproximadament.

Amb una paella, saltar els espinacs frescos amb una mica d'oli i sal. Fer una pil-pil amb l'oli de confitar el bacallà que ha anat deixant la gelatina.

■ ■ ■

VIALMA SAT

Esclofolladora d'avellanes

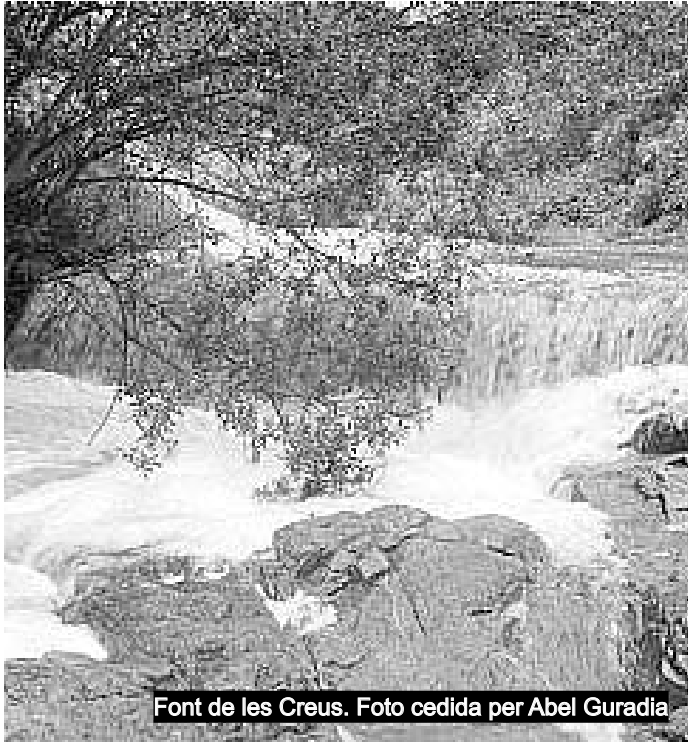
Jaume Salvat Salvat
C. Major, 14
43380 VILAPLANA
Tel. 977 81 50 13
c.e: salsa@maptel.es

Resum de pluges durant el 2007 a Vilaplana

J Jaume Ferré

Després de mig any de força seca, animat per la quantitat de pluges del mes de maig i juny (ja en parlarem en futurs números de la revista), en aquest hi ha el resum de les pluges caigudes a Vilaplana durant l'any 2007.

Font de les Creus. Foto cedida per Abel Guradía

Les estacions més plujoses van ser la primavera i la tardor. La més seca va ser l'hivern.

Durant l'any 2007 vam tenir 35 dies de pluja (dies de poca aigua i dies de més aigua).

Els tres dies més plujosos de l'any van ser: el 4 d'octubre (59 litres), l'1 d'abril (48 litres) i el 2 d'abril (41 litres).

Cal dir, per acabar, que aquestes dades poden variar depenent de qui, d'on i de com s'han fet les anotacions. Malgrat tot, poden servir de referència.

...

Mes	Dia	Pluges (litres)	Total litres
Gener	17	4	12
	25	2	
	31	6	
Febrer	17	8	11
	21	3	
Març	7	10	25
	27	8	
	28	7	
Abril	1	48	188
	2	41	
	5	16	
	6	5	
	12	15	
	13	13	
	14	22	
	15	3	
	29	20	
	30	5	
Maig	1	4	38
	3	25	
	5	4	
	14	3	
	19	2	
Juny			0
Juliol	21	5	5
Agost	6	34	34
Setembre	22	35	40
	29	5	
Octubre	3	11	93
	4	59	
	17	23	
Novembre	15	13	13
	17	10	
Desembre	18	18	77
	21	32	
	23	17	
TOTAL ANY			536 litres

Si fem un estudi per estacions, obtindrem les dades següents:

Hivern	Primavera	Estiu	Tardor
48 litres	226 litres	79 litres	183 litres

Josep M. Cardona Rodriguez

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

C/ Doctor Mallafrè núm 22
43380 VILAPLANA
e-mail: instaljmc@yahoo.es - Mòbil 664 001 318

Visca la poesia!

Recital de poemes

Per a tu, infant, petit o gran. Perquè parlis en vers, com ho fa l'Univers. Perquè entenguis com és aquest món del revés. Perquè estimis la gent, tota ben diferent. Perquè et riguis de tu, més "bonic" que ningú. Perquè aprenguis a fer un somriure amb paper. Perquè escriguis poemes sobre mil i un temes.

Ricard Bonmatí

✍ Mestres del CEIP Cingle Roig, de Vilaplana.

Permeteu-nos començar amb la dedicatòria del llibre *Estimades feres* (Bestiari) de Ricard Bonmatí perquè pensem que les seves paraules encomanen tendresa i perquè considerem que per fer estimar la poesia, l'hem d'estimar nosaltres.

Treballar poemes a l'aula és del tot gratificant, ja que el seu ritme i cantarella capta l'interès dels nens i nenes i fa que la seva memorització sigui ben senzilla i divertida.

Cal destacar que el recital de poemes que vam fer el passat dijous 29 de maig va ser una tasca més de les activitats que vàrem dur a terme a les aules.

Els més petits ens vam endinsar en el tema culinari: vam elaborar amb plastilina uns aliments d'allò més apetitosos, vàrem aprendre quelcom de la vida i obra de Miquel Martí i Pol i, fins i tot, vam convidar a un cuiner del poble, en Jaume Virgili, que ens ensenyà a fer uns bombons deliciosos.

Els nens i nenes de 1r i 2n estem treballant la temàtica del Sol i la Lluna de manera interdisciplinària, en totes les assignatures: medi, català, matemàtiques... És per això, que els seus poemes ens van portar a fer un tomb per al cel del dia i de la nit.

Els grans de l'escola, 3r i 4t de Primària, ens van oferir una gran varietat de poemes, molts d'ells extrets del llibre *Bella lluna fa l'ullet*, de Fina Anglès. A l'aula es va fer un estudi de l'autora i es va llegir algunes novel·les, entre elles *El gegant del Codolenc*.

Aquí teniu alguns dels poemes que van ser interpretats.

Infants de P3, P4 i P5

Nens i nenes de 1r i 2n

Nens i nenes de 4t i 5è

Fideus a la cassola

Ens els mengem fent tabola
els fideus a la cassola.
Llargs o curts són divertits
i bons per llepar-s'hi els dits.
Quan el suc ens regalima
la mare, de por, s'aprima.
però si ens els acabem
fins perdona que ens taquem.

Miquel Martí i Pol

El Sol i la lluna

El sol i la lluna
són molt rics
i es compren una casa
per ser molt amics.

Quan dorm la lluna
el sol remuga.
Si la lluna surt
el sol té un ensurt.

Autors:

Olga, Àlex, Mireia, Sergi i Pere.

Bella Lluna fa l'ullet

Bella Lluna em vetlla el son
quan tinc ganes de dormir;
m'acompanya amb la claror,
em fa llum prop del coixí.

Quan acabo de sopar
i el pijama m'he posat,
sempre guaito pel balcó
si la Lluna ja ha arribat.

Me la miro somrient
esperant que es fixi en mi,
s'il·lumini complaguda
i anunciï: sóc aquí!

És llavors que sens temor
a dormir me'n puc anar;
un petó de bona nit,
a somiar i a descansar!

Però si els somnis em fan por
i cridant m'he desvetllat...
Bella Lluna em fa l'ullet
i tot queda il·luminat.

Junt amb ella mils estels
allà dalt al firmament
s'enriolen, s'enriallen
i el meu món sembla d'argent!

Fina Anglès

El programa del nostre recital de poemes va ser el següent:

Educació Infantil: poemes de l'aula

- ❑ **P5:** *Gratacels*, Lola Casas (Anna)
- ❑ **P4:** *Gat de cua blanca*, Marià Manent (Ariadna, Ricard, Joao, Sandra i Marina)
- ❑ **P3:** *La mona*, escola Sant Josep (Ot)

Cicle Inicial: poemes inventats pels nens i nenes, tots ells reben el títol
El Sol i la Lluna. (Pere, Mireia, Olga, Sergi i Àlex)

Cicle Mitjà: tots els poemes seran recitats per tots els nens i nenes
(Carla, Achraf, Laia, Marc, Marta, Jhonny i Nicolàs).

- ❑ *Reunió d'amics*, Joana Raspall
- ❑ *Menús rimats*, Fina Anglès
- ❑ *El cranc*

Educació Infantil: poemes de Miquel Martí i Pol, extrets del llibre *Bon Profit!*

- ❑ *Ous ferrats*: Joao i Ariadna
- ❑ *Croquetes*: Ricard i Ot
- ❑ *Flam*: Marina
- ❑ *Carn arrebossada*: Anna i Sandra
- ❑ *Fideus a la cassola!*: tots

Cicle Inicial: poemes del Sol i la Lluna

- ❑ *El Sol se n'anava*, Joan Maragall (Olga)
- ❑ *El Sol se'n va*, Salvador Espriu (Sergi)
- ❑ *La Lluna, la pruna...*, Joana Raspall (Àlex)
- ❑ *La Lluna sense llum*, Josep Carner (Mireia)
- ❑ *Cançó de la Lluna* (fragment), Vicent Andrés Estellés (Pere)

Cicle Mitjà: *Baralla*, Lola Casas

Cicle Inicial: *Bella Lluna*, Fina Anglès (interpretat per tots)

Cicle Mitjà:

- ❑ *Bella Lluna fa l'ullet*, Fina Anglès
- ❑ *Estiu*, Fina Anglès

Pensem que el millor de tot és que els nens i nenes ho van passar d'allò més bé; no només durant el recital, sinó també en els dies anteriors mentre el preparàvem. Esperem poder continuar gaudint de la poesia com ho hem fet fins aleshores.

Que visqui la poesia! Visca!

Passatemps

✍ *Francesc Mariné*

SUDOKU

Heu d'omplir les caselles buides amb els números de l'1 al 9. No es pot repetir cap número en una mateixa fila (horitzontal o vertical). Tampoc no es pot repetir cap número en cadascun dels requadres de 3x3 caselles.

		1	8			3	5	
3			2		1			
5	8		9	3		2		
			6	1		8	7	5
	2			8			4	
8	6	7		9	4			
		8		6	9		3	2
			4		5			1
	1	4			8	5		

pintura decorativa

**Alvar Juanpere
Olivé**

Sant Tomàs, 60 - Tel. 977 34 29 85
43201 **REUS**
Plaça de les Províncies, 1
43840 **SALOU**

Genís Torres Aymamí, S.L.

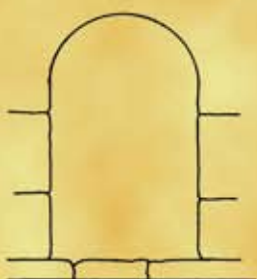
CONSTRUCCIONS I OBRES

Carrer Najor, 60
Tel. 977 81 51 29
43380 VILAPLANA

Cooperativa Agrícola

Caixa Rural de Vilaplana

LO PEDRÓS

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

CONSELL COMARCAL
DEL BAIX CAMP

AJUNTAMENT
DE VILAPLANA